

Met Hart en Ziel

In mijn vorige column refereerde ik aan de verschillende rollen die je als (koor)dirigent hebt. En ik geef toe, soms is voor mezelf niet altijd direct duidelijk welke rol ik dien te vervullen als er iets onverwachts gebeurt. Bijvoorbeeld: je komt op de concertlocatie voor die avond, hebt over anderhalf uur een groot concert en er is geen podium voor je koor (was wel afgesproken/zwart op wit/meerdere keren over gehad/afmetingen bepaald/toegezegd). Cancel je het concert of ga je 'improviseren' ... ? Hoe laveer je tussen de belangen van de concertorganisator, je eigen bestuur, het orkest en de koorleden en tenslotte ook nog een beetje je eigen belangen? Wanneer weet je als dirigent dat je de juiste beslissing neemt en in welke te vervullen rol(len)?

Toen ik vanavond naar de koorrepetitie reed luisterde ik even naar de radio en daar kwam de zgn. "Hart en Ziel-lijst" van de NPO voorbij. Althans: enkele stukken daaruit. Aangekomen op bestemming kon ik nauwelijks een parkeerplek vinden voor mijn auto: alle plekken waren bezet. Lekker druk!! Alle koorleden zijn weer gekomen vanavond om te samen te zingen, te genieten van het mooie repertoire waar we mee bezig zijn (inderdaad: staat hoog in de H&Z-lijst) en ons voor te bereiden op het aanstaande concert. Geweldig toch eigenlijk, dacht ik, dat iedereen toch maar weer komt!! Brexit, klimaat, stikstof, boeren, Koerden, handelsoorlogen: doet er niet toe. Wij komen gewoon (maar wel heel bijzonder☺) zingen!!

Soms hoef je als dirigent helemaal niets anders te doen dan te beseffen dat je goud in handen hebt en alleen maar hoeft aan te haken aan de stille aanwezigheid van ieders en te luisteren naar je eigen: hart en ziel.